

Οι πολυεθνικές δά καταπιούν τόν πλούτο τής χώρας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

ζύγιο ανάμεσα στην Κοινότητα και στην Ελλάδα για το 1977 παρουσίασε παθητικό ύψους 1.830.000 δολλαρίων σέ θάρος τής Ελλάδας. «Τό αποτέλεσμα είναι ότι η Ελλάδα βοηθάει την Κοινότητα αντί νά βοηθείται απ' αυτήν».

Θά ένισχυθεί ή δημοκρατία στην Ελλάδα;

Οι λόγοι τής ένταξης είναι πολιτικοί ισχυρίζεται ή κυβέρνηση. Μέ την ένταξη θά θεμελιωθεί όριστικά ή δημοκρατία.

Οι ευρωπαϊκές χώρες δέχονται την ύποταξη στις ΗΠΑ και δέν έχουν έκδηλωση διάθεση ανεξαρτητοποίησης. Οι αντίδικες, διαφωνίες και τριβές, πού εμφανίζονται κατά καιρούς είναι διαφορές συνεταιρίων, πού επιλύονται συνεταιρικά γιά χάρη τής κοινής ύπόθεσης. Η ευρωπαϊκή ιδέα δέ μετουσιώθηκε σέ κοινή πολιτική, πού θά έπιτρέψει στην Εύρωπη νά γίνει αυτόνομος παράγοντας απέναντι στις δύο υπερδυνάμεις.

Μετά την ολοκληρωτική ένταξη τής Ελλάδας στην Κοινή Άγορά οι χώρες τής Κοινής Άγοράς θά επιδιώξουν νά επιβάλουν στην Ελλάδα, την αμερικάνικη πολιτική, πού είναι και δική τους πολιτική. Θά συνηγορήσουν π.χ. γιά βάσεις στην Κρήτη ή δικαιώματα χρήσης τού εναέριου ελληνικού χώρου ή μιά φιλική διευθέτηση τών διαφορών μέ την Τουρκία. Η Ελλάδα θά έχει τότε λόγω αδήμητης οικονομικής εξάρτησης ακόμη λιγότερα περιθώρια νά άντισταθεί σέ σχετικές πιέσεις απ' ό τι σήμερα. Και εάν μέν ύποχωρήσει σέ όλες τις αξιώσεις, πού θά τής τεθούν διαδοχικά, τότε βέβαια δέ θά ύπάρχει λόγος έπιβολής δικτατορίας. Ο σκοπός τής δικτατορίας θά έχει έπιτευχθεί μέ μέσα πολύ πιο αδύρακα και αποτέλεσματικά. Έστω όμως, ότι οι ελληνικές κυβερνήσεις θά αντιδράσουν. Μέ ποιά τρόπο θά έμποδισει ή Κοινή Άγορά τους εκτελεστές τών ξένων εντολών νά επιβάλουν και κατοχή στη χώρα μας. Μήπως έχει στρατό πού θά έπιμει; Μήπως ή περικοπή πιστώσεων και μιά πιθανή άναστολή τής διαδικασίας ένταξης δέ συγκρατήσουν τους νέους πραξικοπηματίες; Η άναστολή τής διαδικασίας σύνδεσης και ή περικοπή τών χρηματοδοτήσεων στην έπταετία δέν παρεμπόδιαν στό ελάχιστο την δικτατορία, γιατί τά μέτρα τούτα άντισταβίστηκαν από άλλα μέτρα σέ άλλα επίπεδα, πού πήραν ακριβώς οι ίδιες χώρες (όπως δάνεια ιδιωτικών τραπεζών και διεθνών οργανισμών) ή οι ΗΠΑ. Ούτε ή γενική κατακραυγή μπόρεσε νά δημιουργήσει προβλήματα στους κινηματίες. Η δικτατορία όχι μόνο έπιβίωσε τής άπομπής της από τό Συμβούλιο τής Εύρώπης αλλά ένισχυε τή θέση τής χάρη στις έπισκέψεις τών έπισμηών τού ΝΑΤΟ και τών ΗΠΑ. Η ένταξη στην Κοινή Άγορά δέν πρόκειται νά έμποδισει ούτε νέα δικτατορία ούτε την προώθηση τών ξένων συμφερόντων στόν τόπο μας. Την δικτατορία μπορεί νά παρεμπόδισει μόνο ή όργάνωση και ό αγώνας τού ελληνικού λαού.

ΕΟΚ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗ

Οι οπαδοί τής ένταξης προσπαθούν συχνά νά δικαιολογήσουν τή θέση τους υπερβάλλοντας τις θέσεις τής άλλης πλευράς. Παρουσιάζουν ότι ή άρνηση στην ένταξη προέρχεται μόνο από όσους βλέπουν την Εύρωπη σαν ιμπεριαλιστική δύναμη, εξάρτημα τών αμερικανικών πολυεθνικών, όργανο κάθε κακού. Ο απλός πολίτης διστάζει, βέβαια, νά δώσει στην Εύρωπη τέτοιο περιεχόμενο. Πρόσφατη έκφραση τής τακτικής αυτής τής κυβέρνησης, είναι ο διαχωρισμός τού πολιτικού κόσμου σέ ευρωπαϊστές και αντιευρωπαϊστές. Όσοι αντιτίθενται στην ένταξη, κι άς μου έπιτραπεί νά τό τονίσω εδώ μέ ιδιαίτερη έμφαση, ούτε αρνούνται την ευρωπαϊκή πνευματική παράδοση ούτε αρνούνται την άνάγκη σχέσης μέ την Εύρωπη.

Η ΕΟΚ είναι όμως ένα τμήμα τής Εύρώπης και όχι ολόκληρη ή Εύρωπη. Η ΕΟΚ είναι μηχανισμός γιά νά επεκταθεί και νά στερευωθεί τό οικονομικοπολιτικό σύστημα τών αναπτυσσόμενων βιομηχανικών καταλιτιστικών χωρών στις χώρες τής περιφέρειας. Η ΕΟΚ είναι πολιτικοοικονομικός συνασπισμός πού εκπροσωπεί συγκεκριμένα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα. Τό νά ταυτίσουμε ΕΟΚ και Εύρωπη αποτελεί λάθος και οδηγεί σέ παραπλάνηση και αποδοχή τής ιδεολογικής σύγχυσης πού έσκεμμένα καλλιέργησαν και καλλιέργουν εκείνοι πού θέλουν την ιδέα τής συνεργασίας τών λαών υπέρητη τών κερδοσκοπικών τών συμφερόντων.

Οι οπαδοί τής ένταξης απαντούν στό επιχειρήμα γιά την αναγκαιότητα μιάς αυτόνομης πολιτικής μέ την παρατήρηση ότι αυτονομία σήμερα δέν είναι δυνατή. Αποσιωπούν σκόπιμα ότι δύο από τις ευρωπαϊκές χώρες μέ τό ψηλότερο βιοτικό επίπεδο, ή Σουηδία και ή Φιλανδία έχουν ακολουθήσει και τό δρόμο τής πολιτικής ουδετερότητας και τό δρόμο τής οικονομικής αυτονομίας. Αποσιωπούν ότι ή Νορβηγία αρνήθηκε την ένταξη και διαπραγματεύθηκε μετά την άρνηση όρους πολύ συμφερότερους γιά τή σχέση της μέ την ΕΟΚ. Ο δρόμος γιά την αυτονομία δέν είναι αυτοπικός.

Η Ελλάδα αντίθετα μέ τις άλλες χώρες τής καταλιτιστικής περιφέρειας, όπως τής Αφρικής ή τής Κεντρικής Αμερικής έχει παραγωγικό δυναμικό, πού μπορεί νά χρησιμοποιηθεί

γιά μιά λύση αυτόνομης ανάπτυξης. Χρειάζεται όμως ενυειθείη στρατηγική μέ στόχο την ανάπτυξη και ταυτόχρονα κινητοποίηση τής συντριπτικής πλειοψηφίας τού λαού. Χρειάζεται οικονομικό προγραμματισμό πού δέν μπορεί νά πραγματοποιηθεί κάτω από τις σημερινές πολιτικές και οικονομικές συνθήκες. Θά αναφέρω ένα ενδεικτικό παράδειγμα τών δυνατοτήτων μας.

Οι εξαγωγές τής Ελλάδας στη Μέση Ανατολή και στη Βόρειο Αφρική παρουσιάζουν τά τελευταία χρόνια σταθερή ανοδική πορεία. Τό θάρος τής προσπάθειας πρós τήν κατεύθυνση τών αραβικών χωρών τό έφεραν οι καθαρά ελληνικές επιχειρήσεις μικρού και μεσαίου μεγέθους. Πούλησαν μεγάλη ποικιλία εγκωρίων προϊόντων. Αντίθετα οι πολυεθνικές αμερικανικές ή ευρωπαϊκές επιχειρήσεις μέ έδρα την Ελλάδα παρά την πείρα πού έχουν γιά την κατάκτηση νέων αγορών και την τεχνολογική και οργανωτική υποστήριξη, πού θά μπορούσαν νά τους παράσχουν οι κεντρικές εταιρείες, ελάχιστα βοήθησαν στην ανάπτυξη τών εξαγωγών στόν αραβικό χώρο. Η ανάπτυξη τών εξαγωγών στις αραβικές χώρες δείχνει ότι οι ντόπιες επιχειρήσεις προσπαθούν νά ξεφύγουν από τά περιοριστικά πλαίσια πού επιβάλλει ή κυριαρχία τών αμερικανικών και ευρωπαϊκών πολυεθνικών εταιρειών στην ελληνική οικονομία και από τόν αποκλειστικό προσανατολισμό τής ελληνικής έπίσημης εμπορικής πολιτικής πρós την ευρωπαϊκή και βορειοαμερικανική αγορά. Αν τό κράτος είχε προωθήσει την ανάπτυξη τών σχέσεων πρós τή μεσογειακή λεκάνη τά αποτελέσματα θά ήταν πολύ πιο ενθαρρυντικά. Τό ίδιο ισχύει γιά τις σχέσεις μέ τά Βαλκάνια.

Τό ΠΑΣΟΚ έχει τονίσει επανέυλημένα ότι ή χώρα δέν χρειάζεται ολοκληρωτική σύνδεση μέ τό διεθνές καταλιτιστικό σύστημα γιά νά ισχύσουν ακόμη πιο αμειλικτοι οι νόμοι τής αγοράς, αλλά προγραμματισμό και έλεγχο τών διεθνών σχέσεων της γιά νά έπιτευχθεί μιά ολοκληρωμένη οικονομική δομή. Χρειάζεται αντί γιά την ένταξη διαμόρφωση μιάς ειδικής σχέσης απέναντι στην ΕΟΚ μέ στόχο την εξαφάνιση τής οικονομικής και πολιτικής εξάρτησης και τήν άντιστοχη ισχυροποίηση τών εθνικών κέντρων λήψης αποφάσεων. Οι σχέσεις θά έπρεπε νά συντείνουν στην εασφάλιση τών προϋποθέσεων γιά νά σπάσει ή Ελλάδα τό πλέγμα τής εξάρτησης, γιά νά γίνει ή ανάπτυξη μας από ετεροκίνητη σύμφωνη μέ τις απαιτήσεις τών οικονομιών τής Δύσης, αυτοκεντρική, νά έχει δική τής ντόπια δυναμική.

Τό ΠΑΣΟΚ αγωνίστηκε γι' αυτό γιά νά ματαιώσει την ένταξη. Θά αγωνιστεί και αύριο στη Βουλή γιά νά σταματήσει ή πορεία πρós την υποτέλεια. Αν εγκριθεί από τή Βουλή ή συνθήκη τής ένταξης θά αγωνιστεί και πάλι γιά νά άνταρρέψει την πορεία. Ο αγώνας μας είναι δύσκολος. Αλλά δέν ύπάρχει άλλος δρόμος άν θέλουμε νά κρατήσουμε τό δρόμο ανοικτό γιά μιά δημοκρατική και σοσιαλιστική κοινωνία, άν θέλουμε ν' αντικαταστήσουμε τή σημερινή πολιτική τής εξάρτησης μέ μιά πολιτική εθνικής ανεξαρτησίας πού θά δώσει την Ελλάδα στους Έλληνες.

ΑΧΙΛΕΑΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Η πολιτιστική ανάπτυξη τού λαού

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 17

έχει θέση στις τοπικές περιπτώσεις.

Σέ ερώτηση βουλευτών γιά την απαγόρευση τών εκδηλώσεων στό Χαϊδάρι ο υπουργός Εσωτερικών κ. Χρ. Στράτος είπε μεταξύ άλλων και τά εξής:

«Σύμφωνα μέ τις διατάξεις τού άρθρου 4 τού Β. Δ. (τος 157) 1969 μνημόσυνα γιά απότιμη φόρου τιμής στά θύματα τών στρατευμάτων κατοχής τελούνται μιά φορά τό χρόνο στις έδρες όλων τών Νομαρχιών τής χώρας.

Σέ εφαρμογή τών ανωτέρω διατάξεων, την 29ην Απριλίου στις έδρες τών Νομαρχιών και Διαμερισμάτων τής χώρας, πραγματοποιήθηκε μέ έπισημότητα και μεγαλοπρέπεια ή τέλεση τού μνημοσύνου τούτου, τέλεση και έτέρου μνημοσύνου γιά τόν ίδιο λόγο ουδένα σκοπό εξυμνεί. Ο απολογισμός τών πεπραγμένων τού προηγούμενου χρόνου και ή συζήτηση θεμάτων πού ανησυχούν τό Δήμο — συγκοινωνιακό, αποχέτευση, πράσινο, παιδεία κλπ. — ήταν τό αντικείμενο συγκέντρωσης πού θά έκανε ο Δήμος Αγ. Βαρβάρας στις 15. 6.79 σέ πλατεία τής περιοχής. Η όλη εκδήλωση θά έληγε μέ καλλιτεχνικές εκδηλώσεις.

Όπως ήταν φυσικό ή Χωροφυλακή απαγόρευσε τή συγκέντρωση μέ τις γνωστές δικαιολογίες. Τελικά ή συγκέντρωση έγινε, ύστερα από ενέργειες τού Δημάρχου Αγ. Βαρβάρας κ. Σουλμιωτή, σέ κλειστό χώρο. Ενώ οι δεκάδες χωροφυλακές πού είχαν συγκεντρωθεί, όπως μάς κατάγγειλε ο κ. Δήμαρχος, κολούσαν παντού την απαγόρευση τής συγκέντρωσης σέ ανοιχτό χώρο, ρυπαίνοντας έτσι πολλά σημεία τής πόλης.

Πιστεύω, τονίζει ο κ. Σουλμιωτής, ότι ή απαγόρευση αυτή υποδηλώνει την Τοπική Αυτοδιοίκηση και ότι και ή χούντα ακόμη θά προβληνιζόταν πριν απαγορεύσει αυτή τή συγκέντρωση.

Μ. ΤΖΑΡΔΟΥΛΙΑΣ